

disse fremmedsprogede børn i høj grad dyrker deres modersmål i hjemmene og ofte på bekostning af de danskundskaber, som de burde være i besiddelse af ved skolestart . . .«.

Enhedslisten har siden 1996 argumenteret for, at modersmålsundervisningen skal forbedres, bl.a. ved at der skabes et tættere samvirke mellem modersmålsundervisningen og elevernes andre timer. En sådan koordinering vil styrke eleverne både i dansk og i de øvrige fag.

Undervisningsministeriet har jo i flere år haft en ny og forbedret undervisningsvejledning om modersmålsundervisning liggende i skuffen, og jeg håber ligesom andre ordførere, at den nye undervisningsminister snarest vil udsende den ny vejledning om modersmålsundervisning. Der er virkelig brug for en bedre modersmålsundervisning og i hvert fald ikke for en fjernelse af modersmålsundervisningen.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at danskundervisning i folkeskolen skal prioriteres højt. Det er dog vort indtryk, at man i kommunerne er i fuld gang med at foretage denne prioritering.

Samtidig synes vi, at dette forslag om stop af offentlig støtte til modersmålsundervisning i folkeskolen er rimelig besynderligt set i lyset af, at forslagsstillerne ønsker, at flygtninge og indvandrere skal sendes hjem.

Vi mener, det er temmelig vigtigt, at flygtninge lærer eller har mulighed for at vedligeholde deres modersmål, så de kan tale deres hjemlands sprog og dermed klare sig godt i deres hjemland, hvis eller når de skal hjemsendes. Kristeligt Folkeparti kan derfor ikke støtte dette forslag.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Kun to ganske korte ting. For det første tror jeg, alle Folketingets partier er enige om, at indvandrere skal have et godt grundlag for også at beherske det danske sprog, og det er netop det, som er baggrunden for lovforslaget, der blev fremsat den 16. april. Det, der så synes at være diskussion om, er, om beherskelse af modersmålet er den bedste forudsætning for at lære det danske sprog, fordi man derved får en forankring.

Det andet, jeg vil tilføje, er med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der kan laves en vej-

ledning i modersmålsundervisning. Jeg er ganske sikker på, at det kan ske, også inden for en overskuelig fremtid.

Arne Melchior (CD):

Jeg kom på grund af et andet møde lidt sent i gang med at lytte på min højtaler til denne debat. Jeg har nu spurgt mig for hos ordførerne, om det har været gjort helt klart, og om det har været gjort stærkt gældende, at den udlændingepolitik, som forslagsstillerne og visse andre her i salen fører, ikke hænger sammen.

Forslagsstillerne ønsker jo i høj grad, at flygtninge på et tidspunkt skal kunne vende tilbage til det land, de kom fra, og så må det da både logisk, sagligt og fornuftsmæssigt være overordentlig væsentligt, at de kan tale sproget i det land, de eventuelt skal vende tilbage til – både selv om de ikke behøver det, men blot får lyst til at vende tilbage. Der må da være sammenhæng i, at hvis man vil have, at folk skal rejse hjem til det land, hvor de måske enten aldrig har boet eller kun har boet som børn eller meget unge, skal de da også beherske landets sprog. Det må da være et medincitament til, at de får lyst til og har nemt ved at vende tilbage.

Jeg forstår, at andre ordførere har været inde på dette emne; men i overensstemmelse med CD's ordfører, der kom til at gøre sin tale ultrakort – måske i en forståelig foragt for dette forslag – vil jeg gerne, inden debatten slutter, understrege, at CD i høj grad mener, at næsten uanset hvordan de pågældende menneskers liv i øvrigt vil komme til at forme sig – det er jo svært at se nogle år frem for det enkelte menneske og for samfundet – anser vi det ud fra alle betragtninger for overordentlig væsentligt, at der gives mulighed for modersmålsundervisning.

Som sagt kan jeg altså ikke begribe, at der er hoved eller hale i at ønske, at flygtninge skal vende hjem, når man ikke vil bidrage til, at de bedst muligt behersker det sprog, der tales i det land, de skal vende hjem til.

Tom Behnke (FP):

Det kan egentlig undre, når man kigger sig omkring i det danske samfund og i undervisningssektoren og ser, i hvilket omfang der bliver givet tilbud om modersmålsundervisning til udlændinge, sammenlignet med den undervisning, der bliver givet til visse danske statsborgere i deres modersmål. Jeg tænker på, at f.eks. grønlandere og færinger jo ikke får noget til-